

dem i Værdien fradrager noget, som ganske svarer til Prioriteter, medens man ikke finder paa at gøre noget lignende Fradrag for Købstadejendommenes Vedkommende.

Et andet Spørgsmaal er Spørgsmaalet, om Besætning, Inventarium, Maskiner og andet Driftsmateriel skal medtages. Da Forslaget i sin Tid udgik fra dette Ting, var der optaget en Bestemmelse i det, som ingenlunde gik ud paa, at Besætning og Inventarium ubetinget skulde inddrages under Vurderingen, men derimod paa, at Ejendommen skulde ansættes til den Værdi, som den under almindelige Forhold med Tilbehør, Besætning og Inventarium kunde forudsættes at have i Handel og Vandel. Den Vurdering, som var forudsat fra Landstingets Side, krævede ganske vist en Abstraktionsevne, som man muligvis ikke turde paaregne hos Vurderingsmændene. I alt Fald vilde man ikke gaa ind paa Forslaget i Folketinget — jeg antager for en Del netop af denne Grund. Man har imidlertid der indsat en anden Bestemmelse, som nu findes i Regeringsforslaget, og hvorefter der skal tages Hensyn til den paa Ejendommen værende Besætning. Dette maatte i en anden Retning findes ganske urigtigt, og under Overvejelserne af, hvad man i saa Henseende skulde gøre, opstod den Tanke, at man burde løse det vanskelige Spørgsmaal, som man undertiden løser den Slags Ting, nemlig ved at fjerne det, hvorom Dissensen drejer sig. Resultatet er da blevet, at man ikke ønsker Ejendommen vurderet med Besætning, Inventarium og Tilbehør, men tværtimod uden nogen af disse Ting. Jeg bemærker herved, at dette naturligvis, som ogsaa den ærede Ordfører fremhævede, vil medføre en ringere Værdi for Ejendommen, altsaa en ringere Indtægt for Statskassen, men jeg ønsker at tilføje, at, saaledes som Bestemmelsen nu er affattet, og som jeg antager, den vil komme ind i Loven i dens endelige Skikkelse, er den en ny stor Fordel, som ved Vurderingen til Ejendomsskyld gives Landejendommene i Sammenligning med Købstadejendommene. Sagen er jo nemlig den, at til enhver Hartkornsejendom, hvortil der hører Landbrug — og det gør der jo næsten til dem alle, naar Talen da ikke er om smaa Huse paa Landet — vil der høre nogen Besætning, men Maskiner og Inventarium findes kun i ganske enkelte Ejendomme i Købstæderne, nemlig i Fabrikejendomme. Forholdet vil derfor blive det, at der ved Vurdering af Ejendomme paa Landet, som ikke ligefrem

anvendes til Næringsdrift jeller almindelig Beboelse, vil blive gjort et Fradrag, som ikke paa samme Maade kommer Købstadejendomme til gode. Det er klart, at naar man indlader sig paa at undtage Besætning, Inventarium og Maskiner, vil Forslaget indbringe mindre end ellers, og det har derfor ogsaa været under alvorlig Overvejelse fra Mindretallets Side, om man kunde blive staaende ved, som det er foreslaaet under Nr. 9, at sætte Ejendomsskylden op fra $\frac{3}{4}$ pro mille til 1,2 pro mille. Men 1,2 pro mille var det, som oprindeligt var foreslaaet fra Landstingets Side, og man ønskede saa vidt muligt at blive staaende derved. Man optog derfor foreløbig dette Tal, uden at det nærmere blev undersøgt, hvilken finansiel Betydning det vilde have at undtage Inventarium, Besætning og alt, hvad dertil hører. Nu vil imidlertid 1,2 pro mille paa ingen Maade være tilstrækkeligt, det har endogsaa den ærede Ordfører omtalt. Han kom til et noget større Beløb, end jeg vilde anse for nødvendigt, idet man nemlig efter Mindretallets Forslag om ikke at tage Hensyn til Tiende og Arvefæsteafgift naturligvis vil faa mere ind end efter Flertallets Forslag. Jeg vil derfor antage, at hvis man satte Ejendomsskylden til 1,35 pro mille, vilde det omtrent komme til at passe. Dette Spørgsmaal foreligger jo imidlertid ikke for Øjeblikket, det er noget, man altid kan komme ind paa senere. For Øjeblikket foreligger der for saa vidt kun til Afstemning et Forslag om en Forhøjelse til 1,2 pro mille. Jeg vilde være mest tilbøjelig til at foreslaa en Redaktion, som gik ud paa, at der under alle Omstændigheder skulde indkomme 5 Mill. Kr. ved Ejendomsskylden, det vil altsaa sige, at man optog Vurderinger over hele Landet, og naar man havde faaet at vide, hvor stor Vurderingssummen var, paalignede Ejendommene — paa ens Maade naturligvis — et saa stort Beløb, at Statskassen derved opnaaede 5 Mill. Kr. Det vilde for mig være den rimeligste og bedste Maade at løse Spørgsmaalet paa, men den har ikke vundet Anklang, naar jeg har talt derom — den har dog ikke været under særlig Debat i det samlede Udvalg.

Jeg gaar derefter til Lovforslagets § 6, idet jeg overspringer mindre væsentlige Punkter for ikke at opholde det høje Ting. Jeg bemærker ved denne Paragraf, at den efter Mindretallets Mening er af en saadan Beskaffenhed, at den er en Plet paa Loven, som absolut maa fjernes, hvis vi